

Fredagen den 29 februari

VB KOMMENTAR

Ett av Sveriges mest vinstrika företag Gambro AB har fått problem. 80 jobb vill man ha bort. För sitt uppseendeväckande sätt att sköta personalpolitiken har företaget uppmärksamats och fått rykte om sig att vara ett av Sveriges mest arbetarfientliga. Gambro tvångsförflyttade som bekant två arbetare under hänvisning till att synnerliga skäl skulle föreligga. Arbetskamraternas enhälliga intygande att sådana skäl inte förelåg och Lunds samlade arbetarrörelses protester och krav på att arbetarna skulle återfå sina ordinarie jobb rörde inte Gambro i ryggen. Förhandlingarna i frågan har strandat både lokalt och centralt och Metalls förbundsstyrelse har förhalat ställningstagandet till huruvida frågan ska gå till arbetsdomstolen eller ej. Orsaken till Metalls tvekan förefaller synnerligen egendomlig. Frågans oerhört stora principiella vikt för alla svenska arbetare och tjänstemän gör det absolut nödvändigt med ett utslag i AD.

Katastrofalt

Med Berlingska boktryckeriets förflyttning till Burlöv försvann 75 jobb från Lund. Med Nordarmaturs nerläggning försvinner 150 jobb. Med försäljningen, under mycket makabra former, av Verro till Åkermans försvinner 100 jobb. Åkermans gav löfte om att 60 metallare skulle få jobb och 10 tjänstemän. Totalt är nu 28 metallare anställda och fler blir det troligen inte. Kapitalisters löften kan man aldrig lita på. Nu vill Gambro alltså ha bort 80 arbetstillfällen. Sammanlagt försvinner i Lund över 400 jobb på kort tid och lägger man till det jobben för 200 lundabor vid Kockums och Öresundsvarvet, som är i riskzonen, måste läget på arbetsmarknaden i Lund och situationen för arbetare och tjänstemän betecknas som katastrofal.

Kommunen har ingen beredskap. Oredsson litat blint till marknadskrafternas fria spel och hyser en vördnadsfull beundran för kapitalisternas "förnuft" till och med när de som nu är i färd med att förflytta tillverkningsindustrier från Lund.

På knä

Det är en demokratisk rättighet att ha ett jobb och att känna trygghet i anställningen. När man, som i Lund, strandsätter trygghetslagstiftningen, förflyttat

Inför folkomröstningen: Alternativen

VB:s artikelserie inför folkomröstningen om kärnkraft fortsätter denna gång med en presentation av de tre linjerna.

Efter den senaste tidens debatter kring de olika linjerna kan det vara på sin plats att åter påminna om vad folkomröstningen egentligen handlar om: den handlar om ett ja eller ett nej till kärnkraften. Antingen vill man ha eller vill man inte ha kärnkraft i energiförsörjningen.

Ja-sidans fiffel med linjerna 1 och 2 har till syfte att dölja detta faktum: linje 2 har uppenbarligen tillkommit för att blanda bort korten, för att vilseleda dem som är emot kärnkraften men osäkra på alternativen.

Vad man ska rösta om framgår av de olika linjernas valsedlar. Det är texten på dessa som är det avgörande. Linje 1 och 2 har som bekant samma text på framsidan av valsedeln. Huvudpunkten där är "...används högst 12 reaktorer som idag är i drift, färdiga eller under arbete". Ja-sidan försöker nu att kalla detta för en avveckling. Det är samma typ av argument som när NATO beslutar om stationering av nya kärnvapen i Västeuropa och om byggande av kryssningsrobotar – och sedan kallar det för ett nedrustningsinitiativ.

Kraftig utbyggnad

Att ta i drift 6 nya reaktorer utöver de 6 som redan finns innebär en kraftig utbyggnad av kärnkraften. Av de 6 nya är bara 3 färdiga och 1 nästan färdig, medan den femte knappt och den siste inte alls har påbörjats. Dessutom har de 6 nya reaktorerna tillsammans 50% större effekt än de 6 som finns nu. 12-reaktorslinjen innebär alltså att kärnkraftsandelens i energibalans

industrier utan att ta hänsyn till de anställdas synpunkter och tvångsförflyttat sina anställda är det mycket illa ställt med denna; demokratiska rättighet. Arbetarrörelsen måste ta kamp för jobben och skaffa sig vetorätt mot industrinläggningar och produktionsinskränkningar, omflyttningar och omplaceringar. I nuläget måste man använda opinionstrycket i kampen för de demokratiska rättigheterna. Härvidlag har arbetarrörelsen traditioner att försvara och till och med enväldiga företagsägare kan man få på knä inför ett kompakt opinionstryck.

sen ökar 2 1/2 gånger. Om detta ska vara en "avveckling av kärnkraften" då innebär byggandet av neutronbomben den största nedrustningsåtgärden hittills.

Finns det då någon skillnad mellan linjerna 1 och 2? Linje 1:s valsedel har en tom baksida, medan linje 2 på baksidan av sin valsedel bl.a. utlovar åtgärder för att förhindra direktverkande elvärme i ny permanentbebyggelse, en särskild säkerhetsstudie för varje reaktor, och att kärnkraftverk ska ägas av stat och kommun.

Linje 2

Bakom linje 2 står socialdemokratiska partiet och folkpartiet. De har tillsammans majoritet i de kommuner som till 60% äger Sydkraft. En avveckling av den direktverkande elvärmen hade för länge sedan kunnat genomföras i Sydkrafts verksamhetsområde – istället fortsätter Sydkraft och kommunerna med utbyggnaden av den direktverkande elvärmen i ny permanentbebyggelse. Sydkrafts styrelseordförande och Malmös kommunfullmäktigeordförande Arne Lundberg (s) tyckte i en debatt i Malmö den 27 januari i år att "elvärme, det är ett bra sätt att värma bostäder!" Han tyckte ock-

så att man lika gärna kunde rösta på linje 1 som på linje 2. Det var för övrigt i den vevan som den (s)-styrda Malmö kommun sålde en del av sina aktier i sydkraft till Beijerinvest... Efter detta har säkert alla klart för sig skillnaden mellan 12 reaktorer enligt linje 1 och 12 reaktorer enligt linje 2.

Nej-alternativet

Linje 3, Nej-sidan, säger nej till en fortsatt utbyggnad av kärnkraften och kräver en avveckling av de 6 befintliga reaktorerna inom högst 10 år – vilket alltså inte betyder att de ska köras i 10 år till! Nej-linjens avvecklingsplan ger ytterligare ca 35 reaktorer innan kärnkraften har stoppats helt. Ja-sidans 12 reaktorer under 25 år ger 270 reaktorer. Detta betyder bl.a. att avfallsmängden i Ja-alternativet blir ca 10 gånger större än i Nej-alternativet (de 6 tillkommande reaktorerna har ju större effekt än de 6 befintliga). Ingen vet vad man ska göra med detta avfall – bara det är skäl nog att rösta nej den 23 mars.

Subventionerat 1:a klasshotell

När kommunen köpte Grand Hotell för 3,6 miljoner trodde man att uppdriftningskostnaden skulle bli ca 8 miljoner. Redan detta är naturligtvis en alltför hög summa för kommunen att lägga på ett lyxhotell som inte används av kommuninvånarna. Nu visar det sig att summan är beräknad till 33 miljoner, och då ska man också veta att sådana siffror inte brukar hålla när bygget väl kommer igång.

Restaurangen

Första klass-restaurangen kommer att kosta 3 miljoner, om man ersätter den med ett s.k. beredskapskök halveras summan. Att installera sanitära anordningar till 1:a klass hotell kommer att kosta 15 miljoner. Denna summa kan reduceras om kommunen beslutar om annat användningssätt för det gamla hotellet. Invändigt byggnadsarbete och målning kostar 7,5 miljoner, även denna summas storlek beror naturligtvis på att Grand ska rustas upp till lyxhotell.

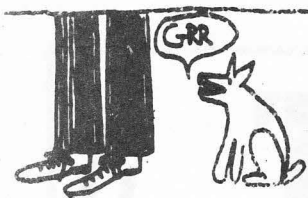
Driftskostnader

Kostnaderna för att driva hotellet kommer på grund av ombyggnad och köp att bli 4,3 miljoner. Eftersom arrendeavgiften är beräknad till 0,6 miljoner blir kommunen tvungen att subventionera hotellet med 3,7 miljoner.

I årets budget har endast upptagits 8 miljoner för Grands uppdriftning. Om man genomför en uppdriftning av Grand som kommer att kosta 25 miljoner mer så innebär det naturligtvis att andra saker i budgeten får uppskjutas. Enligt vad VB erfar finns det planer att skjuta upp Polhemsskolans och Bollhusets tillbyggnader.

for
spredning af
atomvåben

JA til
ATOMKRAFT

Dörrknackning

Gustaf är redan på plats när jag bromsar cykeln framför den ståtliga husporten. Skönt. Det känns alltid lite pirrigt att knacka dörr i såna här upprensningssaktioner, men i Gustafs sällskap är jag trygg. Med upprensning menas att andra kamrater gått före och antecknat de svåra fallen. Listan sköter jag, men Gustaf drar det tunga lasset. Medan vi går uppför trappan fäster vi märkena på oss. Gustaf lämnar inget åt slumpen och har låtit göra ett extrastort rockmärke. Ingen missar hans etta.

Andra våningen vänster, Hyber. Präktiga emaljskyltar i de här gamla fina husen. Gustaf trycker in ringledningsknappen i åtta fulla sekunder. Det skräller ordentligt därinne. Dörren öppnas otåligt av en pryldigt klädd man i övre medelåldern. »Ja, vad är det?»

»Det gäller kärnkraften», svarar Gustaf. »Hoppas du ställer upp på en rejäl utbyggnad.»

»Jag har redan bestämt mig för att rösta på linje ett», säger mannen avmätt och tänker dra igen dörren. Men det går inte, för Gustaf har placerat högerkängan i dörrspringan, den leriga kängan med stålhatta över tån.

»Utmärkt», säger Gustaf, »du är tydligen förståndigare än du ser ut.» Han använder en malmöitisk dialekt, så vänjelig att bara den omvänt flera kärnkraftsanhängare. »Alla jaröster smäller lika högt. Vi är inte nogräknade.»

»Får jag be er gå genast», säger herr Hyber med en röst som skälver lite.

»Sakta i backarna», svarar Gustaf. »Om nu Sydskraft ger oss femti spänn skattefritt i timmen för att agitera, så ska vi minsann göra skäl för pengarna.»

»Femtio kronor i timmen? Jaså, det är sämt som elräkningarna går till? Ja, min röst ska de i alla fall inte få, inte efter detta.»

Bra. Första uppdraget fullgjort. Men det dåliga, dvs goda, intrycket måste bli bestående, så Gustaf avslutar med en rejäl brakare. Jag vet att han med sin metodiska läggning förberett sej med att sätta i sej en skål bönon och två tallrikar ärtsoppa till lunch.

Fjärde våningen rakt fram, Persson. Inget händer på första signalen. Nästa gång trycker Gustaf in knappen i fjorton sekunder. Persson kastar upp dörren. »För helvete», skriker han, »just nu visar de Stenmarks andra åk!»

»Vi vet», säger Gustaf. »Det gäller kärnkraften...»

Ändring av Fagotten

Lundahyresgästerna har i ett yttrande över ändring av stadsplanen för Fagotten på Ö.Torn kritiserat den dåliga daghemsutbyggnaden i området. Samtidigt pekar man på att bristen på föreningslokaler är stor, medan kyrkan ska disponera en ganska stor del av lokalytan. Men det finns också positiva inslag. Man ska äntligen få en barnvårdscentral och en permanent affär i området.

Från det kommunala

Arbetet i smånämnder

Vid årsskiftet kom VPK in i flera små kommunala nämnder och det är intressant att höra rapporter från dem. Det är blandade reaktioner. Det finns nämnder där VPK välkomnats varmt som livgivande element som kanske skulle kunna lyfta nämnden undan glömska och snåla budgetar. Det finns tjänstemän i förvaltningarna som åtminstone i enrum säger att de uppskattar att nämndpolitikerna genom VPK tvingas ta ställning och politiskt ansvar i stället för att krypa bakom förvaltningen. Det finns nämnder som är rena transportkompanier och där man vant sig att gå hem efter en halv timme, inkasserande sitt sammanträdesarvode. Där är VPK:s frågor och diskussion ett rent attentat, ledamöterna tittar menande på klockan, stönar när VPK-ledamoten drar upp en längre inledning till en principdiskussion, medan ordföranden febrilt slår i kommunallagen för att finna något sätt att stoppa dessa galna kommunister för vilka inget tycks vara heligt. Jag satt och pratade med VPK-are från två sådana olika smånämnder: musik- och teaternämnden, som verkar att ha en fin atmosfär och konsthallsnämnden, där det verkar lite kärvare. Vi snackade om att Konsthallen väl inte riktigt har den roll i kulturlivet den en gång hade. Är det ett lokalt fenomen eller möts bildkonsten allmänt av mindre intresse?—Det är som om tavlorna hänger i luften, så en av de våra om senaste utställningen.

Solgårdarna väck

Solgårdarna — barnrikehusen från 40-talet ute på Väster — är nu rivna. För några veckor sedan var det dags, man hade valt en morgon med rejäl snöstorm för att

börja. Polisen var på plats för att stoppa samhällsomstörtande bevarare, lyresgäster, VPK-are och annat löst folk från att hindra de ansvarsmedvetna och samhällsbyggande krafterna från att riva husen. Det var en lugn kommandering, det var ett jävla väder och ingen gick ut frivilligt. Nu är husen lyckligen rivna och Lunds borgare och socialdemokrater har väl drivit ytterligare några människor in i VPK:s breda famn.

Den nya stadsplanen för området är på remiss nu. Den måste vara ett verk av stadens skarpaste hjärnor. I stället för de tre tidigare husen föreslås nu tre nya hus, 36 lägenheter ersättes med 58. Det gamla problemet att van Durens väg var fylld av parkerade bilar löses genom att samma väg nu läggs igen en bit och görs till parkeringsplats. Till detta kommer så ett rejält P-hus om 60 platser.

Eldorado för parkerare

Tillsammans med andra föreslagna parkeringar kommer det att innebära att Väster blir ett riktigt Eldorado för parkerare. Det är väl känt att arbetarklassens rättigheter till parkering ligger SAP Lund varmt om hjärtat. I dessa yttersta dagar verkar man att samla sig till en offensiv för att, innan bensinen blir för dyr, bygga rejält med P-hus i Lund. Jag är imponerad av deras engagemang och tycker det är värt ett erkännande. En lämplig form skulle vara att man fick ge namn åt husen. EPA:s P-hus tycker jag ska få namnet "P-huset Birger Rehn" — det ligger väl fint i munnen? Vad gäller parkeringen ute vid Solgårdarna är det min mening att den bör få namn efter Karl Axel Olausson, det har han väl förtjänat. Jag tror jag ska tala med våra kamrater i namnberedningen om det här.

Lucifer

Nödrim/dödrim

När vi cyklar till Skrylle iförda tröjor av ylle och ihärdigt trampar förbi Rögle damm-par då kontrasten i ögonen sticker: å ena sidan det vatten vi dricker och på andra sidan vägen stadens sotpipp är belägen! För dammens renhet är söjt med plakat:

»Förbjudet fiska och doppa sig i spa», och naturligtvis ingen terrorist med flit i dricksfattendamm slänger sotpippskit.

Men visst är detta ändå helt galt måsar kan ju ej läsa plakat! först de på tippen rotar och traskar sen de i dammen muntert plaskar. Har ni sett hur här ser ut ni som fattat ett beslut att på tippen köra ut lasarettets riskavfall?!

janne

Ingen opposition i kyrkofullmäktige!

Spektaklet kring Kiliansgatan 9 visar att det saknas en verklig opposition i kyrkofullmäktige. Beslutet att med kort varsel säga upp Kursverksamheten från kyrkans lokaler togs nästan utan debatt. Endast Sven Katsler från Kyrkans Vål (borgarna) tycks ha mumlat något om brott mot god affärssed.

Kyrkan äger en massa egendom som det arbetande folket genom århundraden av slit släpat ihop. Varför finns inte VPK Lund i kyrkofullmäktige och försöker påverka hur denna egendom användes?

Finn

Finns linje 1 och 2 i Lund?

Det återstår lite mer än tre veckor till folkomröstningen. Hur är läget i Lund?

Linje 3 märks nu på ytterligare ett sätt: affischerna. Ca 220 affischtavlor är utplacerade på stan, en del lånade av politiska partier men de flesta nyttillverkade. På tavlorna sitter en rad olika affischer. Några kommer från Stockholm men de flesta har ritats och tryckts av folkampanjens bildgrupp i Lund. Resultatet är i flera fall utmärkt. Vi tänker bl.a. på affischen med texten "År 1995 är Annika 20 år", som placerats utanför många daghem.

Ett begränsat antal affischer finns till försäljning på folkampanjens kansli. Hur begränsat beror lite på hur det går med vandaliseringen. Tyvärr får inte alla affischtavlor stå i fred, så lokalgruppernas reparationspatruller har ett styvt jobb.

Det har varit några möten och andra evenemang i folkampanjens regi på sistone. En stor fram-

gång var visningen av filmen Atomligan i lördags. Den sågs av ca tusen personer. Sämre har det varit med de offentliga mötena. Ca 300 kom för att lyssna på Thorbjörn Färdin, och det är inte så mycket som publik åt en statsminister, som för kvällen var klar och bra. Närmast en flopp var mötet med Per Gahrton på stadshallen i lördags, och debatten i måndags mellan alla tre linjerna hade även den förtjänat en större publik.

Det har varit tätt mellan de "stora" evenemangen, men den viktigaste förklaringen till de låga åhörarsiffrorna är säkert att informationen varit dålig. Arrangerande grupper inom folkampanjen har glömt bort elementära ting som annonsering! Självkritik har begåtts och man har vidtagit olika åtgärder för att förhindra en upprepning.

Linje 3 gör sina missar, men linje 1 och 2 gör inte ens det. De är nästan inte närvarande i det lokala opinionsarbetet!

KU-MÖTE OM AFGHANISTAN. Möte för medlemmar månd. 3/3 kl. 18 KU-lokalen, Bredg. 28. Arvid Rundberg inleder. VPK-medlemmar också välkomna.

TRÄFFPUNKT MARX. Öppet hus lörd. 1/3 från kl. 19, Bredg.28 Rigas Ferreos, Grekiska ungdomskommunister presenterar sig. VPK IF. Inomhusträning Lerbäcksskolan lörd. kl. 16.

VPK:S SÅNGGRUPP. Lörd.1/3 utesjungning. Träffas partilokalen kl. 10 (medtag bilar). På sönd. träning lokalen kl. 19.

BLÅSORKESTERN. Årsmöte fred. 29/2 kl. 19.30 på Palaestra. Knytkalas.

TAXERINGSGRUPPEN. Möte månd. 3/2 kl. 19.30 stadsbibl.

NEJ-KOMMITTEN VÄSTER/PILELYCKAN möte tisd. 4/3 kl. 19 van Durens v. 49 D.gaveln. ÄLDRE PIONJÄRER. Förberedelser inför appellmöte har vi tisd. 4/3 kl.18, Mejeriet.

REDAKTIONSUTSKOTT

För nr 8: Finn Hagberg och Monica Nymark.

För nr 9: Eva Almqvist och Jan Hindersson.